

Pünkösdi Lap

A KOMÁROMI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG GYÜLEKEZETI LAPJA

XVI. évfolyam 37. szám

Reviczky Gyula

Pünkösdi

Piros pünkösdi öltözik sugárba,
Mosolyogva száll le a világra.
Nyomában kél édes rózsa-illat,
Fényözön hull, a szívek megnyílnak.

Hogy először tűnt fel a világnak,
Tüzes nyelvek alakjába' támadt.
Megoldotta apostolok nyelvét,
Hirdeté a győzedelmes eszmét.

Piros pünkösdi, juttasd tiszta fényed'
Ma is minden bánkódó szívének,
Hogy ki tévelyeg kétségbe', homályba':
Világító sugaradat áldja.

Habozóknak oldjad meg a nyelvét,
Világosítsd hittel föl az elmét.
Hogy az eszme szívből szívbe szálljon,
Diadallal az egész világon!

Piros pünkösdi, szállj le a világra,
Taníts meg új nyelvre, új imára.
Oszlasd széjjel mindenütt az éjet,
Szeretetnek sugara, Szentlélek!

Mert nem a félelemnek lelkét adta nekünk az Isten, hanem az erő, a szeretet és a józanság lelkét.

Pál apostol Timótheusnak írt 2. levele 1, 7

A Szentlélek eljövételét hirdető pünkösdi evangélium Istennel és az emberekkel való kapcsolatunk megújulásának ígérését hordozza.

1. A Szentlélek újítja meg Istennel való kapcsolatunkat

Ő az, aki legyőzi Isten előtti félelmeinket. Hányszor olvassuk a megszülető kereszténység történetének első eseményei között: ahol hittel fogadják az apostoli igehirdetést, ott megrendül a szív és a ház, és az újjászületett emberek egyszer csak ott találják magukat az új teremtés kellős közepén! Azok, akik pogány voltukból eredő testi-lelki tisztátalanságuk miatt Isten jogos haragja álltak, most gyermeki bizalommal kiáltják: Abbá, Atyánk!

Mert „nem félelemnek lelkét adta nekünk az Isten”, amikor kiárasztotta Szentlelkét. Aki az evangélium által Isten igazságát tárja elénk: azt, hogy a bűn miatt halált és kárhozatot érdemelnénk (azaz: volna okunk a félelemre), de egyszersmind azt is, hogy Ő megkönyörült rajtunk, és Jézus Krisztus érdeméért, kegyelemből, hit által igaznak fogad el minket. Nem akarja, hogy a félelem uralja Őt kereső gondolatainkat, hanem azt akarja, hogy gyermeki bizalommal és a megváltottak hálaadásával vigyük

elé életünk dolgait. Az „Immánuel! Velünk az Isten!” örömet Szentlelke által árasztja az emberi szívekbe, azért, hogy végre (vagy: ismét) megújuljon Istennel való kapcsolatunk.

Az Isten üdvözítő jelenlétét megpecsételő Szentlélek az erő lelke.

A tanítványoknak így szólt az ígéret Áldozócsüdtörtökön: „erőt kaptok, amikor eljön hozzátok a Szentlélek, és tanúim lesztek...”.

Először is bennünket erősít meg, „konfirmál” a Szentlélek. Hogy bízzunk a remélt dolgokban, és meggyőződéssel valljuk a nem láthatókat. Másodszor tanúságtételünket teszi erőssé, azaz hitelessé, meggyőzővé és eredményessé, amint látjuk Péter és apostoltársai pünkösdi igehirdetésének fogadtatásában. Az emberi erőtlenségben is munkálkodó áldás megtapasztalására segít és hív az erő lelke.

A félelmet elűző, az erőtlenségben is győztessé tevő Szentlélek a szeretet lelke.

Az Isten szeretet- mondja János apostol. Amikor Szentlelkével megérinti a mi lelkünket, akkor ott szeretet-érintés történik, hogy nyomában szeretet-válasz szülessék. Erről beszél Pál apostol is, amikor így szól: „szívünkbe áradt az Isten szeretete a nekünk adatott Szentlélek által”.

A félelmet elűző, az erőtlenségben győztessé tevő, szeretet-érintéssel boldogító Szentlélek a józanság lelke.

A lelkiállapot ingadozásaitól óvó, az Isten dolgaival kapcsolatos tisztánlátást és az Isten előtti tisztán-állást munkáló lélek. Aki vigasztal a szomorúságban, int a könnyelműségben. Utat tár és mozdít, ahol tanács-talanul megtorpannánk, de megállít és igazít, ha botorul félrelépünk.

2. A Szentlélek ad megújulást az emberekkel való kapcsolatunkban

A Szentlélek által átélt „Immánuel! Velünk az Isten!” öröme egyúttal annak bizonyosságát is munkálja, hogy nem véletlenül élek ott, azokkal, ahol és akikkel élnem adatott. Életemnek Istentől rendelt célja van. „Nem a magamé, hanem az én hűséges Megváltómnak, Jézus Krisztusnak a tulajdona vagyok”- ta-

nultuk és mondtuk a konfirmációban. Az emberi megítéléstől, minősítgetéstől való félelem helyét átveszi az a felszabadító tudat, hogy „ezentúl Őneki élek”.

A bűn és halál felett győztes Jézus Krisztus Lelke az erő lelke. Ő bátorít szembeszállnom a mindennapi és a közéletben a bűn és halál erőivel.

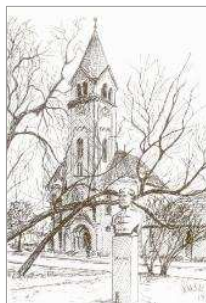
A lelkemet szeretet-érintéssel életre keltő, majd újra és újra megelevenítő szeretet lelke segít, hogy érintésem vagy mozdulatlan-ságom, szavaim vagy csöndjeim szeretet-közlések legyenek. A bűnnel szembeni harcban erőssé tévő, szeretet-áldással áldássá tévő Lélek a józanság lelke. Megajándékoz azzal a tisztánlátással: Isten kegyelméből vagyok, aki vagyok, és ne gondoljam magam többnek másoknál. Hogy először mindig a magam szemében a gerendát, és csak aztán a másokéban a szálkát...

Kérjük Istent: váljék valósággá a megújulás ígérete! Pünkösdi ünnepén áraszsa ki reánk gazdagon Szentlelkét, hogy megújult örömmel ünnepeljünk, aztán félelmeinket elhagyva, az erő, a szeretet és a józanság lelkével éljünk az Ő dicsőségére!

Máté László
lelkipásztor

GYÜLEKEZETI KRÓNIKA

Pünkösdi ünnepe alkalmából köszöntöm la-punk minden olvasóját! Kérem, fogadják szere-tettel gyülekezetünk el-múlt 50 napjának rövid krónikáját!

A húsvét utáni időszak első megemléltendő alkalmá énekkarunk szereplése az egykori főgondnokunkról elnevezett „Kecskés László sétány” avatójával egybekötött, a Benes-dekrétumok 65. évfor-

dulójáról megemlékező ünnepségen április 9-én, pénteken. A visszaemlékezések szerint a kitelepítések során gyakran elhangzó református énekeket, ill. – némelyek meglepetésére – a „Boldogasszony anyánk” kezdetű római katolikus népéneket énekeltük.

A gyülekezet énekkara a „Kecskés László sétány” avatásán

Itt használom ki a lehetőséget, és köszöntöm a *Kecskés László Társaság*ot abból az alkalomból, hogy a Megyei Közgyűlés elismerő oklevele után idén *Komárom Városától* is elnyerte a *Pro Urbe* kitüntetést. Az ezt tanúsító oklevél a Társaság üléseinek helyt adó Jókai téri gyülekezeti termünk falát díszíti.

Április 17-18-án kiszállásra fogadtuk a *Pápai Református Kollégium Gimnáziumának Kórusát*. A 45 fős küldöttség a szombat délutáni megérkezést követően egy kiadós próbát tartott a templomban, amit követett egy ugyanilyen mértékű vacsora, majd Tagyospusztára buszoztak, éjszakai szállásra. A vasárnap délelőtti istentisztelet – talán nem csak számomra – az esztendő eddigi legkiemelkedőbb ünnepét hozta. Jómagam régen hallottam kórust ilyen szépen énekelni, és nagy élmény volt hallgatni *Kovács Dániel igazgató* úr igehirdetését is. A visszajelzések szerint a fiatalok is igen jól érezték magukat a komáromi kiszálláson. Legyen áldott Isten, amiért megajándékozott minket ezzel a találkozással! Hadd köszönjem meg itt is mindazok segítségét, akik vállalták a kiszállás sikeres megrendezésével járó sok-sok áldozatot, fáradozást!

Április 24-én aztán a mi kórusunk utazott, Tatára, hogy 14 más énekkel együtt részt vegyen a 20. alkalommal megrendezett *egyházmegyei kórustalálkozón*.

Május első vasárnapján hittanosaink ismét köszöntötték az édesanyákat. Sajnos, az esősre fordult időjárás „elmosta” az ilyenkor megszokott fagyalatozást, amit – reménység szerint – majd a hittanos évzárón pótolunk.

Az áldozócsütörtök esti istentisztelet után konfirmandusaink vizsgájának lehetett szem- és fültanúja a – viharos időjárás miatt igen kis létszámú – gyülekezet. Sajnos, az időjárás vasárnapra sem lett barátságosabb, így a megszokottnál jóval kisebb létszámú volt a konfirmációt ünneplő gyülekezet. Ifjú konfirmandusaink életére ezúton is Isten áldását kívánjuk!

Jegyezzük fel, hogy a tatai kiskör által szervezett, 10 hetes „Keresztkérdések” c. bibliaiskolán gyülekezetünk három tagja is részt vett. Isten tegye áldottá életükben, hitükben a hallottakat-tanultakat!

A balatonfüredi SILOÁM Otthonban rendezett négynapos egyházmegyei konferencia mindkét turnusán képviseltette magát gyülekezetünk.

Istennek adunk hálát mindazért az áldásért, amelyben résztett minket az elmúlt időszakban!

Az egyházmegyei kórustalálkozó résztvevői a tatai templomban

Az előttünk álló időszak alkalmai:

- május 29-én Bábolnán egyházmegyei ifjúsági találkozót szerveznek

- június 5-én, szombaton Kocson egyházmegyei hittanos sportnap, terveink szerint néhány csapattal mi is jelen leszünk;

- június 6-án vasárnap du. 3 órakor tartjuk a hittanos évzárót;

- a június 25-27 között tartandó REND eseményeire terveink szerint szombaton és vasárnap közösen utazunk. A már jelentkezetteket, ill. a mostanában érdeklődőket arra kérem, hogy figyeljék a június 13-i, ill. 20-i templomi hirdetést az utazás részleteiről.

- hittanos táborozásunkat Balatonfenyvesen tartjuk június 28-tól július 3-ig. A táborozásra a hittanos évzáróig lehet jelentkezni, a részvételi díj 18.000.-Ft.

Legyen velünk Istenünk jóindulata, gondviselő szeretete és megújító kegyelme ezeken az alkalmakon is!

Máté László
lelkipásztor

A komáromi gyülekezet confirmált fiataljai

DUNÁNTÚLI REFORMÁTUS ORVOSOK TALÁLKOZÓJA BALATONFÜREDEN

A Dunántúli Református Egyházkerület vezetésének, Steinbach József püspök úr, Köntös László egyházkerületi lelkészi főjegyző, Bellai Zoltán egyházkerületi lelkészi főtanácsos kezdeményezésére elkezdődött a „dunántúli református szakmai rétegtalálkozó” szervezése. A terv, hogy a református orvosok, vállalkozók, jogászok, tanárok, polgármesterek kezdetben kisebb, majd egyre bővülő létszámú közösséget létrehozva elősegítsék a kerületben folyó missziói munkát.

2010 áprilisában Balatonfüreden a Siloám Otthonban gyűlt össze egyházmegyenként 3-3 orvos, hogy közösen gondolkozva a kerület vezetésének vezérfonala mentén aktívan közreműködjön a későbbiek folyamán egy szélesebb körű orvostalálkozó szervezésében. A közösen elmondott ima, zsoltáréneklés után pár mondatban bemutatkoztunk. A kötetlen beszélgetés, eszmecsere során az egyéni ötleteket, elképzeléseket ötvözve elhatároztuk, hogy októberben újra találkozunk.

Amikor esperes úrtól először hallottam a kezdeményezésről, nagyon megörültem, hálás szívvel, lelkesen fogadtam el a meghívást. Az első nemes indulat után felötlött bennem, hogy ez ilyen formában nem kirekesztő-e más hívó reformátusokra nézve. Miért éppen rétegtalálkozó? Kell ez még pluszban? Hiszen egy testvéri, keresztyén emberi kapcsolat alapja nem a közös munkakör.

Orvosként, ha az alap munkaidőt, a hétvégi és éjszakai ügyeleket, a szakirodalom tanulmányozásával töltött órák számát összeadjuk, kijön, hogy bizony a legtöbb esetben a munkahelyen eltöltött idő meghaladja az optimális keretet. Ehhez jön még a felelősség súlya az éles döntéshelyzetekben, az éberség, a koncentráció fenntartása, a törekvés, hogy az ember minden egyes beteg javát szolgálva legyen jelen

mind személyes, mind szakmai mivoltában a rendelésen, kórteremben, műtőben, mentőben, vagy éppen ahol hivatását gyakorolja.

A helyzet nem egyszerű. Milyen jó, hogy az ember nincsen egyedül. Egy magunkban bármilyen helyzetben elmondott ima, fohász lelkileg biztosan mondhatom, megerősít. Ennek látható jele a türelmes hozzáállás, pár (a megfelelő időben elmondott) vigasztaló szó, hozzájárul például a helyes diagnózis felállításához, egy vénaszúrás, egy mandula- vagy vakbélműtét sikeréhez.

Tehát a mindennapokban megélt igazi keresztyéni élet sokak számára áldássá válik. A rétegtalálkozó alkalmával így nem öncélú, elszigetelt csoportok alakulnak, hanem egymást a hitben erősítő nagyon hasonló mindennapi problémákkal szembesülő közösség formálódik. Szükség van erre, hiszen keskeny az út és rögös, sok a szenvedés és a hitetlenség a világban.

Isten áldása legyen a kezdeményezésen!

Dr. Musicz Ágnes, gyülekezeti tag

A dunántúli református orvosok találkozásának résztvevői

A BOLDOGSÁG TITKA

*A Tatai Református Egyházmegye Hitmélyítő
Konferenciája*

Balatonfüred, 2010. április 26-29.

Isten segedelmével idén is részt vehettünk az egyházmegyei hitmélyítő konferencián. Több mint negyvenen örültünk az alkalomnak és a találkozásnak. A konferencia témája: a boldogság titka.

A nyitóáhitatot Máté László esperes úr tartotta a Zsoltárok 1, 1-3 alapján.

A zsoltáros beszél a vétkekről: akik hallottak Istenről, de amikor döntenie kell, mégis a rosszat teszik; a csúfolókról: kérkednek, önteltek, gonoszul beszélnek, perlelnek Istennel.

Boldog az az ember, aki ezekre tud nemet mondani. Elfogadja, hogy Isten az Úr, az Ő törvényére, akaratára figyel, nem perlekedik vele, aki nem tud mondani saját önző énjére. Az a boldog ember, aki gyönyörködik az Úr törvényében, és elindul az úton, amit Isten eladott.

A másnap reggeli áhitatot Révfalviné Budai Julianna esztergomi nagytiszteletű asszony tartotta János 20, 29 alapján: „Boldogok, akik nem látnak, és hisznek.” Az Ige középpontjában a töprengő és kételkedő Tamás áll. Amikor Jézus megjelent a tanítványoknak, Tamás nem volt ott (ahol kellett volna lennie). Mi mindig ott vagyunk-e vagy „elvisz” valami más? A hitetlen ember azt mondja, ha nem látom, nem tapasztalom, nem hiszem. Tamás is ezt mondta. Jézus külön is eljött Tamásért, mert tudta, hogy neki erre szüksége van. Eljött a kételkedő emberért, a lemaradottért, aki nem tudott együtt haladni a többi tanítvánnyal. Értünk is eljön.

Jézus azt mondja Tamásnak: „... ne légy hitetlen, hanem hívő” Légy hívő: rajtunk múlik, hogy elfogadjuk-e vagy nem. Ott van-e az igény a szívünkben, hogy Jézushoz jöjjünk, hozzá tartozzunk? Mindig jeleket várunk, testi csodákat. Egy ember újjászületése nagyobb minden csodánál.

Rajtunk áll, hogy kimondjuk: „Én Uram, és én Istenem!”

Az áhítat után Ágoston Csaba esztergomi nagytiszteletű úr igetanulmányát hallgathattuk meg Máté 5, 3-5 alapján: Boldogok az átmeneti hiányaikat hittel hordozók.

Hiányt szenvedni nem jó, még ha átmeneti is az. A halászok szegények, a világ szemében csökkent értékű emberek, de ők már birtokolják Isten országát. Isten országának jelene és jövője a valóság és a reménység számukra.

- Boldogok a lelki szegények: Jézus feloldja a gazdagság bilincseit, kitágítja a kört: a boldogságot Istenre utaltsághoz köti. Rá utalt életünkben felismerjük Isten országát.

- Boldogok, akik sírnak: A sírás Istentől, az ő országától való elszakadás következménye. Boldogok, akik még sírnak, mert őket még meg lehet vigasztalni. Boldogok vagyunk, ha úgy sírunk, hogy van vigasztalónk, a Szentlélek. Jézus előbb „felkavar”, bemutat önmagunknak, azután kezdi meg a vigasztalást. Akik Péter módjára tudnak sírni, a megváltás útján járnak.

- ... akik vigasztalni tudnak: csak Jézus által megvigasztalt ember tud vigasztalni, amely már növekedés.

- a szelídek: Jézus ad példát arra, hogy milyen a szelíd ember. Tud tűrni, veszíteni, azért van annyi tragédia az életben, mert nincs türelem a nehéz helyzetek átvészeléséhez. A szelídség az Istenre hagyatkozás következménye. Rábízom Istenre ügyemet – ez a szelíd ember egyetlen védelme. Jézus a kiabálásra szelíden válaszolt, tudott szelíden hallgatni. Így megszélídült, lecsendesedett a kiabáló. Ezt a gyógymódot használja Isten velük szemben is.

- Isten tűr, mert mi nem tudunk; „hátralep”, mert mi előre törünk; „halk”, mert mi hangosak vagyunk. Ő gyógyítson ki, csendesítsen le, szelídítsen meg bennünket!

Ezután beszélgetéssel, személyes bizonyágtételekkel, énekléssel folytatódott a konferencia.

Ebédet szabadprogram követte, majd késő délután beszélgetés keretében tehette fel mindenki hitbeli kérdéseit. Ezt a szemé-

lyes hangvételű együttlétet imaközösség zárta be.

Az esti áhítatot Nagy Attila nagytiszteletű úr tartotta János 13,17 alapján: Boldogok, akik tudnak és aszerint cselekednek.

Jézus megmossa tanítványai lábát (szolgai munkát végez) Példát mutat arra: ne azt keressük, ki a nagyobb közöttünk, hanem szeretettel, megbocsátással és alázattal szolgáljunk egymás felé. Boldogságunkért nekünk is tennünk kell. Arra hív bennünket, hogy vállaljuk a jézusi példát, és figyeljünk az egymással való közösségünkre. Az ember lehet egyedül sikeres, építhet karriert, de boldog sosem lehet. Öntudatunk van, el kellene jutni Isten-tudatig, Krisztus-tudatig, hogy az Ő megváltottjai vagyunk.

Induljunk el a szolgálatban egymás felé. Ne másokhoz hasonlítsuk magunka, hanem vegyük észre, hogy Jézus ránk is figyel, és szolgál nekünk. Az ő szeretete és kegyelme úgy vesz körül bennünket, hogy megtisztulunk, felfedezzük szeretetét. Tudjuk gyakorolni a megbocsátást, alázatot. Ezt kezdjük el mi, ne mástól várjuk.

Az áhítat után még egy órás énekléssel fejeződött be a nap.

A szerda reggeli áhítatot Ágostonné Apáti Gabriella esztergomi nagytiszteletű asszony tartotta a Zsoltárok 32, 1-5 alapján: Boldogok, akik elnyerték bűneik bocsánatát.

Fontos, hogy megvalljuk bűneinket, akkor nyerünk bocsánatot. Mit teszünk bűneinkkel, és mit tesz a bűn velünk?

- elhallgatjuk: könnyebb tudomást sem venni róla. A környezetünk is elhallgatja, miért én mondjam meg. Az elhallgatott bűn a bensőnket rágja, kárt okoz bennünk, testi bajokkal jár együtt. A megbánt, el nem fedezett bűnt megbocsátja Isten, leveszi a terhét rólunk, Jézusra ruházza azt át. A Ő áldozata tökéletesen eleget tett azokért. Isten élénk jön evangéliummal, kegyelemmel. Már nem kell bűneinkkel élnünk, szabadok lettünk, felold az ítélettől, új szívet, új lelket ad. Megigazít, megszentel bennünket.

Áhítat után *Bátty Miklós esperes úr* igaztanulmánya következett Máté 5,6-8 alapján: Boldogok az (isteni) igazsággal élők.

- Boldogok, akik éheznek és szomjúhozzák az igazságot. Jézus az igazság. Jézus lét-szükséglet számunkra. Nélküle egyetlen boldogulási kísérlet sem sikerül.

- Boldogok az irgalmasok ... Az irgalmas-ságban benne van a bűnbocsátás, könnyörülő szeretet.

- boldogok a tiszta szívűek... Szennyezett világunkban mindig több a por, elpiszkolódunk. Lelkileg is meg kell tisztulni. Krisztus vére megtisztított minket minden bűntől, más lehetőségünk nincs. „Jézus véreben csodálatos erő van: tisztátalan szívet tisztára mos.”

Megtérni naponként kell (Luther Márton) Azért térhettünk meg, mert Krisztus már születésünk előtt kiválasztott bennünket.

Ebéd után kirándultunk Siófokra és Balatonkenesére, ahol megnéztük a helyi református templomokat.

Az esti áhítatot *Nagy Attila nagytiszteletű úr* tartotta Lukács 12, 37 alapján: Boldogok, az éber szolgák.

A találkozások során formálódik életünk: így adhatunk hálát a szülőkért, a nagyszülőkért, a tanítókért és lelkipásztorokért. Új életünk a Jézus Krisztussal való találkozás által lett. Fontos, hogy ne csupán magunknak gyűjtsünk, hanem Istenben (a tőle kapott ajándékokban) legyünk gazdagok. Amit Krisztus fényében látunk, azok a kincseink. A lelki kincsek: alázat, szeretet, türelem, békesség. Ismerjük fel, hogy Isten gyermekei vagyunk, az ő szolgálói, akik várjuk a visszajövetelét. A mi életünkben is eljön, szólít bennünket, hogy mellette köteleződjünk el. Legyünk éberek! Felővezve és készen várjuk Őt, azonnal nyissuk meg életünket előtte. Ne késlekedjünk, szólító üzenetére válaszolni, amikor kérdezi, mit cselekedjek velünk: uram, hogy lássak, ne keseredjek el, ne csüggedjek, múljon el a gyászomIsmerjük fel a pillanatot, amikor Isten szólni akar hozzánk. A boldogságot Isten hozza magával kegyelméből. Akiket „virrasztva talál, asztalhoz ülteti és felszolgál nekik”. Azt hisz-

szük, mi hívjuk Őt az életünkbe, pedig ő „vendégel meg” bennünket Ezért ne féljünk az élettől, mert nemcsak szól hozzánk, hanem elkísér egész életünkben, és kipótolja azt, ami hiányzik.

Az áhítat után énekléssel zártuk a napot.

Csütörtökön úrvacsorás istentisztelettel fejeződött be a négynapos konferencia. Az igehirdetés alapja Máté 5, 9-10: Boldogok, akik békességet teremtve vállalják a próbatételeket is.

A Krisztusban boldog élethez hozzátartozik a békéltetés szolgálata. Ennek a szónak a legfontosabb jelentése: kiengesztelés, mely Istentől van, aki kiengesztelte önmagával a világot. Az az első, hogy megbékéljünk Istennel, utána már tudunk békességet teremteni egymással. Küldeteses emberek vagyunk, Jézus Krisztus kíséri bennünket megbízatásunk teljesítésében.

Hálát adhatunk, hogy az eltelt napok alatt hitbelileg erősödhattunk, és megtapasztalhattuk a Siloám Otthon kedves vendégszeretetét. Adja Isten, hogy minél több gyülekezeti tag legyen részese ezeknek a konferenciáknak!

Turó Mária
gyülekezeti tag

Csoportkép a konferencia résztvevőiről

MINDENNAPI KERESZTYÉNSÉGÜNK

„Most tükör által homályosan látunk, akkor pedig
színről-színre...”

Korinthusiaknak írt 1. levél 13, 12

* * *

„Ha a Bibliám lenne a mobilom?

Mi lenne, ha a Bibliánkat úgy kezelnénk, mint
ahogy a mobilunkat?

Mi lenne, ha mindig magunkkal hordanánk?

Mi lenne, ha mindig visszafordulnánk érte, ha
otthon felejtettük?

Mi lenne, ha a bibliai Igéket úgy igyekeznénk
elolvasni, mint az sms-eket?

Mi lenne, ha ajándékként adnánk?

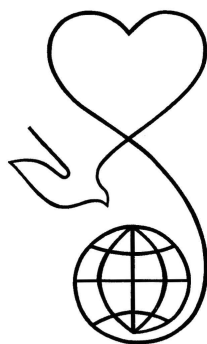
Mi lenne, ha vészhelyzet esetén elsőként ezt
vennénk elő?

Mi lenne, ha úgy tekintenénk rá, hogy nem
tudunk nélküle élni a mai modern világban?

Mert a Biblia olyan, mint a mobilunk.
Összeköt Istennel, ezáltal is tudunk Vele
kommunikálni, Ő ezen keresztül is válaszol.

Miért jobb a Biblia, mint a mobil? Mert so-
ha nem kell a térerő miatt aggódnunk, ugya-
nis Jézus Krisztus kereszthalálával megte-
remtette a 100%-os lefedettséget az egész
Földön, és kiontott vérével aláírta azt a
szerződést, mely örökre szól, és állja minden
számlánkat, és ingyenesen hívható...”

Ismeretlen szerző

Könyörgés áldásért

Áldd meg, Uram, a kezemet
hogy finom fogású legyen
hogy tartson, de ne szorítson béklyóba
hogy adjon, de ne számításból
hogy ereje legyen vigasztalásra és
áldásra

Áldd meg, Uram, a szememet
hogy meglássa a szépet
hogy ne legyen vak a láthatatlan iránt
hogy átlásson a látszaton
hogy mások pillantásában
melegedhessenek

Áldd meg, Uram, a fülemet
hogy meghallja hangodat
hogy észlelje a szenvedés neszt
hogy bezárulni tudjon a locsogás előtt
hogy ne riadjon a kellemetlen hangtól

Áldd meg, Uram, a szájamat
hogy szólni tudjon Rólad
hogy szavai ne sértsenek
hogy hangjai gyógyírként hassanak
hogy ne adja ki a rábízottakat

Áldd meg, Uram, a szívemet
hogy Lelked lakóhelye lehessen
hogy meleget őrizze és meleget adjon
hogy örömet és bánatot
megkülönböztetni tudjon

Áldd meg, Uram, az életem
hogy áldás lehessen a magam
és mások számára.

